

СТАНОВИЩЕ

В подкрепа на правото на труд на Илия Илиев

В наши дни **робството е забранено** (чл. 48, ал. 4 КРБ), а комунизмът си отиде преди повече от 20 години! Всеки работник и служител **може** едностранно да прекрати трудовото правоотношение писмено, с или без предизвестие (чл. 326-327 КТ).

Моментът на прекратяване на трудовия договор е получаване на волеизявлението от работодателя – чл. 335, ал. 2, т. 3 КТ.

В казуса „Илия Илиев“, СТК на БФС е **установил** на 26.02.2010 г., че ОФК Сливен 2000 е **получил** писменото волеизявление на Илия Илиев на 08.02.2010 г. (т. 3 от решение на СТК на БФС от 26.02.2010 г.) Следователно, трудовото правоотношение е **прекратено** на **08.02.2010 г. Футболист-професионалист, който няма договор с футболен клуб (свободен играч), може самостоятелно или чрез лицензиран агент на играчи, да договаря сключване на договор с футболен клуб** (чл. 19, ал. 3 ПСТФ на БФС 2010; чл. 35в, ал. 3 ЗФВС; чл. 18, ал. 2 ППЗФВС).

Органите на БФС не притежават материална (предметна) компетентност да разгледат и да се произнесат по трудовоправния спор (чл. 357, ал. 1 КТ) между Илия Илиев и ОФК Сливен 2000 – такава притежават само съдилищата (чл. 360, ал. 1 КТ, във вр. с чл. 117, ал. 1 КРБ; решение на СРС от 20.11.2009 г. по гр. дело № 32356).

Няма влязло в сила съдебно решение, издадено от компетентния **граждански** съд, с което БФС да докаже **противоконституционното** си твърдение, че Илия Илиев не може (!?) едностранно да прекрати трудовия договор – **КТ позволява**. БФС **умишлено** не прави разлика между „право“ и „основание“ да се прекрати трудовото правоотношение и **нарочно** отказва да вземе предвид и да се съобрази с повелителната разпоредба на чл. 335, ал. 2, т. 3 КТ.

БФС няма правен интерес да оспорва прекратяването на трудовия договор подписан между Илия Илиев и ОФК Сливен 2000.

Единствената страна, която има правен интерес да оспори прекратяването на трудовото правоотношение е **ОФК Сливен 2000**, но не и БФС. Оспорването става по реда на чл. 360, ал. 1 КТ – т.е. пред **граждански съд**, а не пред БФС. Досега ОФК Сливен 2000 **не е** оспорил прекратяването пред компетентния граждански съд. **ЗАЩО** тогава БФС се явява като адвокат на ОФК Сливен 2000 и го оспорва от тяхно име без дори да има правно основание за това!? **ЗАЩО** БФС се меси в частни взаимоотношения, по които **НЕ Е** страна и **НЕ** го касаят?

Според „желязната“ логика на БФС излиза, че работодателят може едностранно да прекрати трудовия договор с работника или служителя без основателна причина (примери: Пламен Марков и Емил Дачев – едностранно освободени от БФС; Елена Ваташка – едностранно освободена от ПФК Левски АД), но работникът или служителят няма това право!? Това е **абсурдно!!!** Страните по договора имат равни права. Защо БФС не върна на работа В. Вуцов в ПФК Левски АД или Л. Пенев в ПФК ЦСКА ЕАД по тази „логика“? Защо БФС не върне Пламен Марков на работа сега?

Георги Градев

www.gradev.com

София, 27.02.2010 г.